

Stefan Sołtyszewski

Ojciec św. Jan XXII

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 1/1-2, 1-4

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Zwać się będe Janem“

OJCIEC ŚW. JAN XXIII

Dnia 28.X.1958 r. został wybrany nowy Papież, 263 Następca św. Piotra, Kardynał Angelo Józef Roncalli i przyjął imię Jana XXIII.

Angelo Józef Roncalli urodził się 25.XI.1881 r. w Sotto il Monte, w Lombardii, u stóp Alp. Był jednym z dziesięciorga dzieci ubogiej wiejskiej rodziny. Uczęszcza najpierw do szkoły podstawowej w Cardico, a potem do kolegium w Calona, oddalonego o 4 km. W roku 1892 wstępuje do Seminarium Duchownego w Bergamo. W r. 1900 kleryk Angelo Józef Roncalli zostaje wysłany do Rzymu na Papieski Instytut Ateneum, który kończy chlubnie, uzyskując stopień doktora teologii w r. 1904.

Święcenia kapłańskie otrzymuje 10 sierpnia 1904 r. w Rzymie, po czym wraca do swej diecezji, a biskup Bergamo mianuje Go swoim sekretarzem i profesorem historii Kościoła oraz patrologii i apologetyki w Seminarium Duchownym. W latach 1915—1918 ks. Roncalli służy w wojsku, najpierw jako sanitariusz w randze sierżanta, a potem jako kapelan.

W roku 1921 papież Benedykt XV wzywa ks. prof. Roncalli do Rzymu i zleca Mu pracę w Kongregacji Rozkrzewiania Wiary, obdarzając Go jednocześnie godnością prałata. Prałat Roncalli, poza pracą w Kongregacji, wykłada w Seminarium Duchownym i rozwija szeroką działalność duszpasterską. 19 marca 1925 ks. prałat Roncalli otrzymuje sakrę biskupią i jako arcybiskup tytularny Areopolis oraz Wizytator Apostolski wyjeżdża do Bułgarii, gdzie przebywa 10 lat, poznając gruntownie problemy wschodnie. W r. 1935 Arcybiskup Roncalli zostaje mianowany Wikariuszem Apostolskim w Turcji

i Delegatem Apostolskim w Grecji. Odznacza się wybitnymi zdolnościami i powodzeniem w życiu. Zapytywany, co jest powodem Jego powodzenia, odpowiada z prostotą: „wszystkim zawsze mówię prawdę”.

23 grudnia 1944 r. Arcybiskup Roncalli zostaje Nuncjuszem Apostolskim we Francji. W Paryżu okazuje wielkie zainteresowanie i pomoc klerikom Polskiego Seminarium Duchownego, których otacza serdeczną opieką.

W czasie swych podróży dyplomatycznych Papież Jan XXIII, jako Wizytator Apostolski zwiedza również i Polskę, a wśród miast polskich Częstochowę, Kraków i Warszawę. Wśród rozlicznych zajęć bierze także udział w Kongresach Eucharystycznych i Maryjnych, również jako Legat Papieski.

Arcybiskup Roncalli, w r. 1953 zostaje mianowany Kardynałem i otrzymuje biret purpurowy za pośrednictwem Prezydenta Francji, następnie opuszcza Francję i udaje się do Włoch na stanowisko patriarchy Wenecji. Tutaj szybko zyskuje sobie miłość i przywiązanie swej owczarni, dla której starał się być prawdziwie dobrym pasterzem.

Habemus Papam. Jest nim 77 letni kardynał Angelo Józef Roncalli, wybrany na konklawe 28 października 1958 r., koronowany 4 listopada tegoż roku.

Pogodny, pełen dobroci dla wszystkich, prosty, bezpośredni, Ojciec św. Jan XXIII rozpoczyna swój pontyfikat, rzucając światu hasło: „Błogosławieństwo i pokój”.

Mimo podeszłego wieku Papież Jan XXIII od początku swego pontyfikatu rozwija ożywioną działalność i to nie tylko w Watykanie, ale i poza granicami Państwa Kościelnego. Nawiedza kościoły, odwiedza szpitale i więzienie rzymskie. Przemawia do studentów z czterdziestu krajów w Uniwersytecie Gregoriańskim. Wygłasza przemówienie do proboszczów rzymskich, zgromadzonych w klasztorze O.O. Pasjonistów.

Podkreśla się w Rzymie, iż obecny Papież, wbrew tradycji, więcej razy wyszedł poza obszar Watykanu w ciągu trzech miesięcy swego pontyfikatu, niż dwaj Jego poprzednicy Pius XI i Pius XII w ciągu 36 lat.

Do najdawniejszych wydarzeń krótkiej jeszcze działalności Papieża Jana XXIII zaliczyć należy zapowiedzi: zwołania Soboru Powszechnego, synodu diecezjalnego diecezji rzymskiej oraz modyfikacji prawa kanonicznego. Ojciec św., w czasie ogólnej audiencji w dniu 25 lutego b.r. oświadczył, iż zapowiedziany Sobór Powszechny zbierze się w Rzymie nie wcześniej niż za 2 lata. Przewiduje się zwołanie Soboru z początkiem 1962 r., ponieważ w tym czasie Kościół będzie obchodził 1900-lecie przybycia św. Piotra do Rzymu. W Watykanie rozpoczęły się już przygotowania do Soboru.

„Osservatore Romano” pisze, iż zapowiedziany sobór będzie soborem zjednoczenia, przebaczenia i zrozumienia. Przede wszystkim będzie to sobór miłości w prawdzie. Oddzieleni bracia, którzy do zwołania soboru ustosunkowują się bardzo pozytywnie, wiążą z nim wielkie nadzieje.

Dotąd odbyło się 20 Soborów Powszechnych.

Pierwszy sobór obradował w Nicei w Małej Azji w r. 325, a ostatni Watykański w Rzymie w r. 1870. W soborze powszechnym biorą udział kardynałowie, ordynariusze oraz najwyżsi przełożeni zgromadzeń zakonnych. T. zw. bulla konwokacyjna, zwołująca sobór szczegółowo określa skład personalny. Na soborze przewodniczy papież lub jego delegaci. Kan. 228, K.P.K. mówi, że sobór powszechny stanowi w Kościele najwyższą władzę. Zakres jego iurydykcji obejmuje wszystkie sprawy kościelne, a więc także sprawy wiary i moralności. Jego postanowienia stanowią prawo powszechne Kościoła. Dekrety soboru mają siłę wiążącą dopiero po zatwierdzeniu i ogłoszeniu uprzedzonym papieżem. Papież bowiem, jako następca Księcia Apostołów św. Piotra, posiada prymat nie tylko honorowy, lecz iurydykcyjny w całym Kościele.

Rozpoczęły się również przygotowania do synodu diecezji rzymskiej, który ma się odbyć jeszcze w tym roku. Ojciec św. mianował specjalną Komisję pod przewodnictwem biskupa Traglia, viceregenta diecezji rzymskiej, która zajmuje się przygotowaniem do tego synodu.

Jan XXIII już kilkakrotnie zwracał się do wiernych, aby modlili się w intencji powodzenia zapowiedzianych przez

siebie zamierzeń: Soboru Powszechnego, synodu diecezji rzymskiej i modyfikacji prawa kanonicznego.

Redakcja, składając hołd Namiestnikowi Chrystusa Pana oraz spełniając Jego życzenie, prosi wszystkich P.T. Czytelników i Współpracowników czasopisma o modlitwy w intencji Ojca św. Jana XXIII. Oby Bóg zachował Go na najdłuższe lata i umożliwił Mu zrealizowanie wszystkich planów i zamierzeń, jakie podjął i podejmie w czasie swego pontyfikatu, na większą chwałę Boga i pożytek Kościoła.

Ks. Stefan Sottyszewski